

Β' ΕΝΑΡΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΤΩΝ «ΕΦΗΒΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ»

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Αρχίζει η συνεδρίαση.

Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, σας καλωσορίζω και φέτος στη «Βουλή των Εφήβων». Εδώ, στο χώρο του Κοινοβουλίου και για τις επόμενες ημέρες ο λόγος περνά στη νέα γενιά, στη νεολαία της Ελλάδας, της Κύπρου και του Απόδημου Ελληνισμού.

Όπως ακριβώς στο χώρο αυτό οι Ελληνίδες και οι Έλληνες Βουλευτές απολαμβάνουν κατά το Σύνταγμα ελευθερία λόγου και εκφράζουν γνώμη και ψήφο κατά συνείδηση, από αυτές ακριβώς τις θέσεις που τώρα καταλαμβάνετε εσείς, έτσι φιλοδοξούμε να γευθείτε για λίγο αυτό που αποτελεί την πεμπτουσία της δημοκρατίας: το να διατυπώνει κανείς ελεύθερα και αβίαστα τον πολιτικό του λόγο, να ακούει με προσοχή και σεβασμό τον αντίλογο και να διαμορφώνει στο τέλος τη δική του πολιτική απόφαση και όλα αυτά ενταγμένα μέσα σε κανόνες διαλόγου που διασφαλίζουν την ισότιμη μεταχείριση των συμμετεχόντων, την απαραίτητη νηφαλιότητα και ηρεμία σκέψης και, κυρίως, τον αμοιβαίο σεβασμό.

Η φετινή «Βουλή των Εφήβων» συγκαλείται κάτω από τη βαριά σκιά του τραγικού συμβάντος που συγκλόνισε πριν λίγες μέρες τον κόσμο. Αναφέρομαι στη μαζική εξόντωση εκατοντάδων παιδιών και νέων στο σχολείο της Οσετίας, που έπεσαν θύματα της τυφλής βίας που κυριαρχεί σε πολλά μέρη του κόσμου μας.

Σε άλλα μέρη βλέπουμε, επίσης, να συντελούνται απάνθρωπες φυλετικές διώξεις που, κυρίως, πλήττουν παιδιά, όπως στην επαρχία –παραδείγματος χάρη– Νταρφούρ του Σουδάν, ενώ δεν λείπουν δυστυχώς και στο πλαίσιο του προηγμένου δημοκρατικού κόσμου, φαινόμενα ωμής εκμετάλλευσης της παιδικής ηλικίας με την παράνομη εργασία, την παιδική πορνεία, την επαιτεία και τον αναλφαβητισμό.

Όλα αυτά, λοιπόν, καθιστούν αναγκαία όσο ποτέ τη συσπείρωση των δημοκρατικών πολιτών όλου του κόσμου, ώστε μέσα από τη συνεργασία, την αλληλεγγύη και την προσήλωση στο σεβασμό της αξίας του ανθρώπου να κατορθώσουν ειρηνικά να εξαλείψουν τη βία και την αδικία. Η πείρα αιώνων έχει δείξει πως οι πολιτικές λύσεις είναι πάντα καλύτερες από τη βία, τη βία των όπλων, και πως οι συγκρούσεις μόνο τότε οδηγούνται σε βιώσιμες λύσεις, όταν προηγηθεί προσέγγιση των αντιτιθεμένων, διάλογος και αμοιβαίος συμβιβασμός.

Αλλά γι' αυτήν τη δοκιμασμένη και πάντα ασφαλή αλλά δύσκολη επιχείρηση μια μόνο διαδικασία προσφέρεται με πιθανότητες επιτυχίας. Είναι η δημοκρατική διαδικασία, αυτή που οδηγεί σε πολιτικές αποφάσεις μέσα από τον έλεγχο που ασκούν τα Κοινοβούλια με τους αντιπροσώπους των πολιτών που τα απαρτίζουν.

Υπάρχουν, όμως, και άλλα συμβάντα ανάμεσα στην προηγούμενη και στη φετινή «Βουλή των Εφήβων» που καθιστούν την παρούσα συγκυρία ιδιαίτερος προ-

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

κλητική. Μια σημαντική εξέλιξη είναι –παραδείγματος χάρη– ότι το όραμα της Ενωμένης Ευρώπης αντί να σβήσει έγινε πολύ πιο προσιτό, καθώς όλη σχεδόν η ιστορική Ευρώπη φέτος με είκοσι πέντε πια χώρες ανήκει στον ίδιο πολιτικό οργανισμό και διαθέτει, μάλιστα, και σχέδιο Συντάγματος που βρίσκεται στη διαδικασία της κύρωσης. Αυτή η εξέλιξη μπορεί να γίνει η πιο αποτελεσματική απάντηση αλλά και η πιο ισχυρή άμυνα απέναντι στην παγκοσμιοποίηση, καθώς οι λαοί της Ευρώπης ενώνονται, για να αντιμετωπίσουν από κοινού τη μονόπλευρη οικονομική ανάπτυξη, τη σκληρότητα του ανταγωνισμού και τη δυστυχία των κοινωνικών ανισοτήτων.

Οι λαοί αυτοί της Ευρώπης στηριζόμενοι στις κοινές ιστορικές και θρησκευτικές τους ρίζες μπορούν κάτω από ενιαίο πολιτικό σχήμα να διαδραματίσουν πολύ σημαντικό ρόλο στην παγκόσμια ισορροπία και να αναδείξουν τον πνευματικό πολιτισμό που ξεκίνησε από την Ελλάδα και που έγινε κτήμα αυτής της ηπείρου, της Ευρώπης.

Εδώ, όμως, προβάλλει μια ιδιαίτερη πρόκληση: Είναι η ανάγκη να στηριχθούν και όχι να αποδυναμωθούν τα εθνικά κράτη. Ο πολίτης της κάθε χώρας της Ευρώπης πρέπει να συμμετέχει στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι, μέσα όμως από τους δημοκρατικούς μηχανισμούς της δικής του χώρας, μέσα κυρίως από το εθνικό του κοινοβούλιο και από εκεί να ελέγχει και τους εσωτερικούς, αλλά και τους ευρωπαϊκούς θεσμούς. Γι' αυτό και κάθε κίνηση συσπείρωσης γύρω από το εθνικό κοινοβούλιο –όπως ακριβώς είναι και ο θεσμός της «Βουλής των Εφήβων»– λειτουργεί ως μία προετοιμασία για το ευρωπαϊκό μέλλον, γιατί η Ευρώπη που κτίζεται είναι η δική σας Ευρώπη. Εσείς θα δεχθείτε τα αγαθά της, αν κατορθώσουμε, βέβαια, όλοι από τώρα να επεκτείνουμε σ' αυτή την Ευρώπη τα δοκιμασμένα εθνικά θεμέλια, αυτά που άντεξαν στις δοκιμασίες του χρόνου και βοήθησαν τους λαούς της Ευρώπης –με τρανό παράδειγμα την Ελλάδα– να αντέξουν στους διάφορους ολοκληρωτικούς κατακτητές. Και τα θεμέλια είναι μεταξύ άλλων: το κράτος δικαίου, ο κοινοβουλευτισμός, ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και η εμμονή στις παραδοσιακές αξίες.

Τέλος, μια και μιλούμε για τις συγκυρίες, μέσα στις οποίες διεξάγεται η «Βουλή των Εφήβων» φέτος, δεν θα πρέπει να παραβλέψουμε και το μεγάλο εθνικό επίτευγμα των Ολυμπιακών Αγώνων που βαίνουν προς το τέλος.

Δείξαμε ως έθνος και ως κράτος τη δύναμή μας, τα αστείρευτα αποθέματα αρετών που υπνώττουν, αλλά μπορούν να ενεργοποιούνται με το κατάλληλο ερέθισμα. Κυρίως, όμως, διαπιστώσαμε πόσο μπορούμε να εμπιστευόμαστε τους νέους μας που θριάμβευσαν, είτε ως αθλητές, είτε, και κυρίως, ως εθελοντές.

Το πνεύμα του εθελοντισμού που αναβίωσε με τους Ολυμπιακούς Αγώνες είναι, ίσως, το μεγαλύτερο άγιο και γι' αυτό και άφθαρτο κέρδος που θα μείνει απ' αυτό το μεγάλο εγχείρημα των Ολυμπιακών Αγώνων.

Μέσα σ' αυτόν τον περίγυρο, λοιπόν, συγκαλείται η «Βουλή των Εφήβων» φέτος. Και σας καλεί αυτές τις τρεις ημέρες να γευθείτε κάτι απ' αυτά που βιώνουμε στο εθνικό μας κοινοβούλιο.

Βρίσκει στο χώρο που κατά παράδοση αποκαλείται Ναός της Δημοκρατίας. Μερικές φορές ο όρος αυτός χρησιμοποιείται με διάθεση ειρωνική και δεν είναι λίγες οι φωνές κάποιων απογοητευμένων ή και κακόπιστων που αρέσκονται να χλευάζουν τους πολιτικούς και την πολιτική βάζοντας, κυρίως, στο στόχαστρο το Κοινοβούλιο. Αγνοούν ή θέλουν να αγνοούν ότι εδώ ο κάθε αντιπρόσωπος του λαού κρίνει ελεύθερα, αλλά και κρίνεται. Ότι εδώ ελέγχεται ο δημόσιος βίος και η πολιτεία όλων, ιδίως των εκάστοτε κυβερνώντων. Ότι σε κάθε περίπτωση ο πολίτης μπορεί να προσφύγει μέσω του αντιπροσώπου του Βουλευτού και να ακου-

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΩΝ «ΕΦΗΒΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ»

στεί εδώ στο Κοινοβούλιο, και ασφαλώς εδώ μεταφέρεται γνήσια η φωνή του πολίτη, χωρίς τις ενδεχόμενες παραποιήσεις ή και τα φτιασιδώματα που υφίσταται, όταν προσφύγει σε άλλα μέσα δημοσιότητας, τα λεγόμενα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, που δικαίως διεκδικούν και αυτά λειτουργικό μερίδιο στη Δημοκρατία.

Εδώ, λοιπόν, στη Βουλή των Ελλήνων σας καλούμε να καταλάβετε το Βήμα της νέας γενιάς και μέσω της «Βουλής των Εφήβων» να εκφράσετε το νεανικό σας λόγο. Ο νεανικός λόγος είναι συνήθως αντισυμβατικός και τρέφεται από δύο σπουδαία κίνητρα, την αμφισβήτηση και το όραμα. Ας ακουστεί, λοιπόν, ο λόγος σας, αλλά ας ακουστεί και ο αντίλογος και προπαντός ας ξεδιπλωθούν τα όνειρα και οι προσδοκίες σας. Μόνο όταν βλέπει κανείς κατάματα τα πράγματα από όλες τις οπτικές γωνίες, μόνο όταν είναι έτοιμος να ακούσει την αντίθετη γνώμη ή εκτίμηση και μόνο, όταν είναι πρόθυμος να προσαρμοστεί, αν πειστεί σε νέα δεδομένα, τότε μπορεί να καυχηθεί ότι συμπεριφέρθηκε σαν δημοκρατικός πολίτης.

Έτσι λειτούργησε ως σήμερα η «Βουλή των Εφήβων» και αυτή την παρακαταθήκη μάς άφησε ένας από τους μεγάλους πρωτεργάτες αυτού του θεσμού, ο Αντώνης Σαμαράκης, ο οποίος μπορεί να μη βρίσκεται πια ανάμεσά μας, όμως το έργο του, η προσφορά του και το παράδειγμά του υπερβαίνουν τα όρια του χρόνου και διαχέονται στο μέλλον. Αποτελούν ένα διαρκές παρόν και ένα διαρκές προσκλητήριο, αναζητούν την ελπίδα για έναν καλύτερο κόσμο με ειρήνη και δικαιοσύνη. Καλύτεροι αποδέκτες αυτού του μηνύματος είναι πάντοτε οι νέοι, γιατί αυτοί είναι λιγότερο δεσμευμένοι από τις συμβάσεις της καθημερινότητας, περισσότερο έτοιμοι να αντισταθούν και, αν χρειαστεί, να αγωνιστούν για να κατακτήσουν τα όνειρά τους.

Μ' αυτή, λοιπόν, την αισιοδοξία και την ελπίδα σάς υποδεχόμαστε σήμερα στη «Βουλή των Εφήβων». Φέτος, γιορτάσαμε τα τριάντα χρόνια από την αποκατάσταση της Δημοκρατίας στον τόπο μας. Σ' αυτά τα τριάντα χρόνια έγιναν πολλά αξία επαίνων, ίσως έγιναν και λάθη. Δεν φτιάξαμε μία τέλεια κοινωνία, ούτε την ιδανική Πολιτεία, δημιουργήσαμε, όμως, μία καλύτερη Ελλάδα. Όλοι οι ηγέτες από όλες τις πολιτικές παρατάξεις –και αυτοί που συνεχίζουν το έργο τους ακόμα, αλλά και αυτοί που έχουν περάσει στην ιστορία– προσέφεραν στη δημιουργία αυτής της Ελλάδας που η δική μας γενιά θα παραδώσει στις γενιές του μέλλοντος.

Έχουμε βάσεις γερές, πάνω στις οποίες μπορούμε να χτίσουμε. Είναι το Σύνταγμα μας, οι ελευθερίες και τα ατομικά μας δικαιώματα. Με δύο λόγια είναι το δημοκρατικό μας πολίτευμα, και εσείς θα έχετε το λόγο και την ευθύνη να συνεχίσετε αυτή την πορεία προόδου.

Από το Βήμα, λοιπόν, της «Βουλής των Εφήβων» στείλτε πρώτα ένα μήνυμα τιμής και ευχαριστίας σε όσους συνέβαλαν στο να γίνει πραγματικότητα η «Βουλή των Εφήβων», ένα μήνυμα τιμής και ευχαριστίας στον προκατόχό μου Πρόεδρο της Βουλής κύριο Απόστολο Κακλαμάνη, που είχε την ιδέα για το θεσμό αυτό, και σε όσους συνεργάστηκαν μαζί του και συνεχίζουν μέχρι σήμερα αυτό το έργο ή προστέθηκαν σ' αυτό κατά την πορεία, όπως τα μέλη της Επιτροπής Προγράμματος, τους υπαλλήλους και αστυνομικούς της Βουλής που μας επικουρούν, ένα μήνυμα ευχαριστίας στους καθηγητές-συνδέσμους, καθηγητές - αξιολογητές, και, γενικά, στους εκπαιδευτικούς που συνεργάστηκαν μαζί σας και μαζί μας σ' όλη αυτήν την περίοδο, και, φυσικά, στους υπέροχους γονείς σας, που σας ενθάρρυναν και συμπαρίστανται στην προσπάθεια αυτή.

Κυρίως, όμως, στείλτε το μήνυμα της Δημοκρατίας παντού. Το μήνυμα αυτό ακουστεί από τη νεολαία της Ελλάδας, να ακουστεί από τη νεολαία της Κύπρου που συνεχίζει να μάχεται, να ελπίζει και να νικά. Να ακουστεί από τη νεολαία του Απόδημου Ελληνισμού, που συνεχίζει να αναδεικνύει στα πέρατα της γης την οικουμενική διάσταση του Ελληνισμού.

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Αυτό το μήνυμα σας προτρέπω να στείλετε από εδώ, από τη Βουλή των Ελλήνων, τις επόμενες αυτές ημέρες. Και μ' αυτή την προτροπή, που εκφράζει τις ελπίδες και τις προσδοκίες όλων μας, κηρύσσω την έναρξη της 9ης Συνόδου της «Βουλής των Εφήβων». Σας ευχαριστώ πολύ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

Και τώρα παρακαλώ τον Πρόεδρο της Επιτροπής της «Βουλής των Εφήβων», τον Ακαδημαϊκό κύριο Ιάκωβο Καμπανέλη, να έρθει στο Βήμα να σας χαιρετήσει.

(Χειροκροτήματα)

ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΑΜΠΑΝΕΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, σιδερένια. Σας αγαπάμε, σας εκτιμάμε, η Ελλάδα σας χρειάζεται και πολύ περισσότερο η Βουλή. Ειδικότερα η Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Σας ευχαριστώ πολύ.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΑΜΠΑΝΕΛΗΣ: Νεαρές μου φίλες, νεαροί μου φίλοι, με συγκίνηση, όπως είναι φυσικό, με χαρά και με επίγνωση της τιμής που μου γίνεται να είμαι αυτές τις ημέρες μαζί σας –και θα είμαι– σας χαιρετώ με αγάπη. Φυσικά, θυμάμαι πολύ απόψε τον επί πενήντα σχεδόν χρόνια αγαπητό μου και αξέχαστο φίλο Αντώνη Σαμαράκη.

Αυτά που θέλω εγώ να σας πω σήμερα εδώ –δεν θα είναι πολλά– ασφαλώς δεν είναι η πρώτη φορά που τα ακούτε και, ίσως, και να βαρεθείτε λιγάκι. Αλλά σε εμένα δίνεται για πρώτη φορά η ευκαιρία να τα πω σε εκατοντάδες παιδιά που, επιπλέον, είναι τα φετινά μέλη της «Βουλής των Εφήβων».

Παιδιά, επιτρέψτε μου να σας λέω παιδιά, διότι είμαι 82 χρονών, μπαμπάς και παππούς.

Παιδιά, μπορείτε να φανταστείτε τη χώρα μας χωρίς τα πανάρχαια, τα αρχαία και γενικά τα παλαιά μνημεία της, τους μάρτυρες ενός οργανισμού ζωής και πολιτισμού επί χιλιετίες; Μπορείτε να την φανταστείτε χωρίς τις αρχαιότητες στην Κνωσό, στη Σαντορίνη, στην Πύλο, στις Μυκήνες, στην Ολυμπία, στην Ακρόπολη της Αθήνας, τουτέστιν στην Ακρόπολη της Ευρώπης, στους Δελφούς, στο Δίον, στη Βεργίνα, στην Πέλλα, στη Θεσσαλονίκη, στους Φιλίππους, στη Μαρώνεια, στη Σαμοθράκη, στη Σάμο, στη Ρόδο και τις τότες και τόσες ακόμα αρχαιότητες, όπου και αν πας στην Ελλάδα;

Μπορείτε να φανταστείτε την ιστορία μας χωρίς τη μάχη στο Μαραθώνα, στις Θερμοπύλες, τη ναυμαχία στη Σαλαμίνα, χωρίς την εξόρμηση και πορεία του Μέγα-Αλεξάνδρου μέχρι την Ινδική Πενταποταμία και την όχι δια της βίας διάδοση και αποδοχή της ελληνικής γλώσσας και του ελληνικού πολιτισμού, από όπου πέρασε; Για παράδειγμα η Αλεξάνδρεια, το επί αιώνες μέγιστο κέντρο πολιτισμού στη Μεσόγειο, σε όλο, ίσως, τον τότε πολιτισμένο κόσμο.

Μπορείτε ακόμη να φανταστείτε το παρελθόν μας χωρίς τα Ομηρικά Έπη, τις αποκαλύψεις των σοφών της Ιωνίας, της Αθήνας, της Σικελίας και όλων των άλλων, χωρίς τα έργα των τραγικών μας ποιητών και τα πρώτα σε όλο τον κόσμο θέατρα, χωρίς την επί χιλιετίες ίδια γλώσσα; Αλλασσόμενη, μεταβαλλόμενη ναι, αλλά βασικά η ίδια. Είναι η γλώσσα που εξέφρασε το Χριστιανισμό, εξελληνίωσε τη Βυζαντινή Αυτοκρατορία, τροφοδότησε και πλούτισε ουκ ολίγον τις γλώσσες και τη σκέψη –γιατί η γλώσσα είναι σκέψη, οι λέξεις είναι σκέψη, είναι στοχασμοί, δεν είναι απλά σήματα– τώσων και τώσων άλλων λαών.

Ας έρθουμε, όμως, και σε κατοπινές εποχές. Ποιος προηγούμενος πολιτισμός σπέρνει την Αναγέννηση στην Ιταλία και την αναπτύσσει σταδιακά σε πανευρωπαϊκή αναγέννηση; Στους αιώνες που συμβαίνουν αυτά, η αφάνεια της τουρκοκρατούμενης Ελλάδας είναι τέτοια, που κατά το πλείστον οι Ευρωπαίοι πιστεύουν πως δεν υπάρχει πια ελληνικός λαός. Τους διαφεύδει, βέβαια, η επανά-

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΩΝ «ΕΦΗΒΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ»

σταση του 1821. Οι Έλληνες όχι μόνο υπάρχουν, αλλά και ελεύθερο κράτος, έστω και μικρό, ξαναδημιουργούν και συνάμα πυροδοτούν με το αδιανόητο κατόρθωμά τους εξεγέρσεις άλλων σκλάβων λαών, ταρακουνώντας συθέμελα την Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Υπάρχει, όμως, κι άλλο ένα κατόρθωμα του λαού μας ίδια αδιανόητο, που θα το έλεγα κοντινό και στη δική σας γενιά, γιατί οφείλεται στους παππούδες πολλών από εσάς. Ενώ το «ΟΧΙ» του 1940. Σκεφθείτε, παιδιά, μία Ευρώπη ολόκληρη σχεδόν υπό κατοχή στη ναζιστική Γερμανία και με καθεστώτα φιλικά σ' αυτήν και στη σύμμαχό της φασιστική Ιταλία. Παρά την τραγική αυτή μοναξιά της Ελλάδας, με μόνη παρηγοριά την κάποια βοήθεια από τη μακρινή Γαλλία, η χώρα μας των επτά εκατομμυρίων –ίσως λίγο παραπάνω– λέει το «ΟΧΙ», το «μολών λαβέ» του 1940 στην Ιταλία των σαράντα πέντε εκατομμυρίων, που επιπλέον ήταν πάνοπλη, διότι ήταν και τότε μία από τις πρώτες ανεπτυγμένες βιομηχανικά χώρες. Και όμως, η νίκη είναι των Ελλήνων. Αλλά ήταν μία νίκη που διεκόπη. Διεκόπη, το επαναλαμβάνω, λόγω της επίθεσης εναντίον μας και των Γερμανών.

Αναφέρω σαν ένδειξη μόνο ποια κληρονομιά έχουμε παραλάβει από τους προγόνους μας. Σας βεβαιώ, παιδιά, ότι δεν τα λέω αυτά από κάποια άχρηστη προγονολατρεία. Και επιστρέφω στην ερώτηση. Γιατί κανείς αν δεν κάνει αφαίρεση, δεν καταλαβαίνει τι έχει. Μπορείτε να φανταστείτε την Ελλάδα χωρίς αυτό το παρελθόν; Και ακόμα παραπέρα, μπορείτε να φανταστείτε τον παγκόσμιο πολιτισμό χωρίς πηγή τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό; Και εσείς είτε το θέλετε, είτε όχι, είτε το θέλουν οι ξένοι, φίλοι μας λίγο ή πολύ, είστε οι άμεσοι κληρονόμοι αυτού του πολιτισμού, έστω –δεν θα έλεγα ποιητική αδειά– ρομαντική αδειά. Πιστέψτε με, πρόθεσή μου δεν είναι να σας κάνω κήρυγμα μεγαλόστομου πατριωτισμού. Πρόθεσή μου είναι παραίνεση για αυτογνωσία. Συνειδητοποιήστε ποιοι είμαστε και ποιες είναι οι ρίζες μας. Πριν ξανοιχτείτε στη ζωή και πριν ανακαλύψετε τον υπόλοιπο κόσμο, γνωρίστε τη χώρα μας και το λαό μας σε βάθος. Γνωρίστε τα μέχρι του θαυμασμού που τους πρέπει. Όχι για να γίνετε τοπικιστές. Άλλωστε, ο ελληνικός πολιτισμός –το είπε πολύ ωραία η κυρία Μπενάκη, αλλιώς το είπε εκείνη, πραγματικά άκουσα κάτι που το ευχαριστήθηκα, ήταν μία εμπνευσμένη ομιλία– είναι πολιτισμός που δημιουργεί ανθρώπους κοσμοπολίτες, πολίτες του κόσμου.

Γνωρίστε, λοιπόν, τη χώρα μας μέχρι θαυμασμού και τον πολιτισμό της ως εκεί που τους πρέπει όχι για να γίνετε τοπικιστές, αλλά για να εφοδιαστείτε με υπαρκτή ταυτότητα και αυτοπεποίθηση.

Πάλι επανέρχομαι στην κυρία Μπενάκη. Δεν είναι μόνο η Ευρωπαϊκή Ένωση. Ζούμε, έτσι και αλλιώς, σε μια παγκοσμιοποίηση. Πολλοί αναφέρουν και τον κίνδυνο του να γίνει η υφήλιος μία άμορφη μάζα. Δεν πρέπει, όμως, να γίνει άμορφη μάζα και μπορεί να σωθεί, μόνο αν κάθε λαός καταθέσει τον πολιτισμό του για να στηρίξει και τους υπολοίπους.

Πιστεύω βαθύτατα ότι θα πρέπει να αποκτήσετε αυτή την ταυτότητα, ταυτότητα που είναι ομοούσια με αυτοπεποίθηση. Πιστεύω βαθύτατα για τον καθένα μας πως η γνώση της χώρας μας, η εκτίμηση και η αγάπη μας γι' αυτήν είναι βασικοί συντελεστές της προσωπικής μας προόδου.

Επίσης, μη πιστεύετε ότι υπάρχουν μικρές και μεγάλες χώρες. Η ευφυΐα των κατοίκων κάθε χώρας είναι αυτή που δημιουργεί τα μεγέθη της, τις αξίες της και την ισχύ της. Δεν ζούμε σε μικρή χώρα. Ζούμε σε μεγάλη χώρα, παιδιά. Είναι επίσης αποδεδειγμένο πως είμαστε ένα ευφυές λαός. Το αποδεικνύει και η ευφυής ιδέα της ίδρυσης της «Βουλής των Εφήβων».

Παιδιά, προχωρήστε στη ζωή με θαρραλέα όνειρα και με την πίστη πως θα τα πραγματοποιήσετε χωρίς κανένα ευνουχισμό. Πιστέψτε με, μόνο αυτό δεν είναι.

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Είστε γονίδια ενός λαού που και στις πιο δύσκολες περιστάσεις επιλέγει και τολμά να λέει «μπορώ». Να το κάνετε αυτό!

Σας φιλώ.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πάρα πολύ τον Πρόεδρο κ. Ιάκωβο Καμπανέλλη για τα σοφά και συγκινητικά του λόγια.

Στο σημείο αυτό λύεται η συνεδρίαση, για να ακολουθήσουμε το υπόλοιπο πρόγραμμα.

Καλό σας βράδυ.

Ώρα λήξης: 19.38

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

